

אמר לו, כך הוא, והכל אמרת. כל סוד במקומו, מה שאני אמרתי ומה שאתה אמרת אמרך. אבל זה

שבוצע את הלחם מיהו? אמר לו, אכן, אתה ברמותנו, וזה שם יוזר ה"א ואלו ה"א, וזה אדם של המרכבה העליונה שהפנים שלו יהוה. ומשום זה ר' ללחם, שנח ה'ה. וושעור שקביעת פזיות וככיפיצה, הרי נתבאר פזיות באיזה שם מערי, שהרי בארו חכמים שאין עושים מצות תobilות, אף כאן לא נזנים שני שעורים באות י', להיות פזית וככיפיצה. אלא שתי אלפה ביחסות קתינה, יש י' עליונה, ויש י' קתינה. י' מן יהוה - עליונה. י' מן אדרי - קתינה. ואלו המשפטים, אחת בקנית ואחת בככיפיצה, בסוד זה השלוב יאהדוניה. בא סזון ונשך לו.

בין כך קם המנורה הקדושה, פתח ואמר, ודאי בעת מתחברים משליכם מה שמם ומה שם בנו. שמהו החברים ואמרו, אשריו מי שזכה לאכל מהלכם הזה שנאמר בו (משל ט) לנו לחמו בלחמי. זוכה נפשא, דאמיר ביה (משל ט) לנו לחמו בלחמי. זוכה נפשא, דאמיר בה (ויקרא כב) מלחים אביה תאכל. (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל בו. שהקדושים ברוך הוא בו נאמר, (מלאכיב) הלא אב אחד לכלנו. והנפש שעוסקת בתורתה - מלחים אביה תאכל.

ומיו גרים לה שאותם מלחים אביה? משות שחוורה בתשובה וגאנזות (מתחרשת) בגנוריה. זהו שכחוב (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה בגנוריה, בוגן (איוב לא) [ו]ישוב לימי עולםיו. בגונא דאלנא דקצינו ליה, ואתחדש בשראשוי. והאי איה רוז, דמאן דמית בלא זרע.

ועוד ייש סוד אחר, שלבסוף יבוא בגלגול ויתחדר כזמן קדמון. וזהו אלמנה וגירושה, שהתגרשה מגנטא דעתן, ובгин דא אתកריאת גירושה, בוגן (בראשית) לירש את הארץ. משום שזרע אין לה, שמת בלא בניים. ושבה אל בית אביה בגנוריה, ששהה בועלם הנעה באוטו נער בן

וכלא קשות. כל רוז באתריה, מה דאנא אמרית, ומה דאת אמרת. אבל והוא דפליג נהמא מאן הוא.

אמר לייה, סבא אנטה בדיקניה, ודא יוזר ה"א ואלו ה"א, ודא אדם דמרבבתא עלאה, דאנפין דיליה יהוה. ובгин דא, ו' לחם, דאיינון ה'ה. ושיעור דאויקמו פזית וככיפיצה, הא אמר פזית בגין שמא משערין, דהא אוקמו רבנן דאין עושין מצות חבילות, אוף hei, לא יהבין תרין שייעורין באת י', למתיו פזית וככיפיצה. אלא תרי אלפא ביחסות איינון, אית י' עלאה, ואית י' זעירא, י' מן יהוה, עלאה. י' מן אדרי, זעירא. ואלון תרין, מרד בפזיות, ומרד בככיפיצה, ברוז דא יאהדוניה. אפק סבא ונשיך ליה.

אדרכו קם בויציא קידישא, פתח ואמר, ודאי בען מתחברין (משל לו) מה שמו ומה שם בנו, חדו חבריה ואמרו, זכה הוא מאן דזבי למיכל מהאי נהמא, דאמיר ביה (משל ט) לנו לחמו בלחמי. זוכה נפשא, דאמיר בה (ויקרא כב) מלחים אביה תאכל. (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל בו. דקדושא בריך הוא ביה אמר, (מלאכיב) הלא אב אחד לכלנו. ונפשא דאטעסטת באורייתא, מלחים אביה תאכל.

ומאן גרים לה דאכלת מלחים אביה. בגין דיבת בתיוtheta (דף רמן ה ע"א) ואתחדת (נ"א ואתורה) בגנוריה. הרא הוא דכתיב, (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה בגנוריה, בוגן (איוב לא) [ו]ישוב לימי עולםיו. בגונא דאלנא דקצינו ליה, ואתחדש בשראשוי. והאי איה רוז, דמאן דמית בלא זרע.

ועוד אית רוז אהרא, דלבתר יתי בגלגולא, ויתחדר במלך דין. והיינו אלמנה וגירושה, דאתתרכת מגנטא דעתן, ובгин דא אתקריאת גירושה, בוגן (בראשית) לירש את הארץ.

בעוד ייש סוד אחר, שלבסוף יבוא בגלגול ויתחדר כזמן קדמון. וזהו אלמנה וגירושה, שהתגרשה מגן עדן, ומשום זה נקראת גירושה, כמו (בראשית) לירש את הארץ. משום שזרע אין לה, שמת בלא בניים. ושבה אל בית אביה בגנוריה, ששהה בועלם הנעה באוטו נער בן